

AMERICA Cadrul natural

Salut! Eu sunt Domnul **Geo** și vreau să
îți arăt cât de frumoasă poate fi învățarea on-line,
prin **Geografie**, la clasa a VII-a. Te invit să pornim
împreună pe drumul cunoașterii continentului
care se întinde de la un Cerc Polar la
celălalt **America-cadrul natural**

Superlative

- Sistemul cordilierio-andin este cel mai lung sistem montan de pe glob (peste 20 000 km)
- Vârful Aconcagua (6 692 m) din Munții Anzi este cel mai înalt vulcan stins de pe Terra
- Marele Canion săpat de fluviul Colorado este cel mai lung din lume
- Cascada Angel este cea mai înaltă de pe glob, cu o cădere de aproximativ 1000 m.
- Amazonul este fluviul cu cel mai mare bazin hidrografic și cel mai mare debit de pe Terra.

A. Poziția geografică. Țărmurile

Din punct de vedere fizico-geografic, există un sigur continent American format din două întinderi masive de uscat legate printr-un *istm* (fâșie îngustă de pământ) – **Istmul Panama** (puțin peste 80 km lățime în partea sa cea mai îngustă). America este al doilea continent ca întindere, după Asia, cu 42,5 milioane km² (de patru ori suprafața Europei), ceea ce reprezintă peste 28% din totalul uscatului planetar. America este bine pusă în evidență în emisfera vestică a planetei, de vasta întindere oceanică ce o separă de

celelalte continente, și anume: Oceanul Atlantic (la est), Oceanul Pacific (la vest) și Oceanul Arctic (la nord). Apele Oceanului Pacific și a Oceanului Atlantic se întâlnesc în largă strâmtoare Drake (1 140 km), care separă continental sud-american de Antarctica, iar uscatul nord-american se separă de Asia prin strâmtoarea Bering și este mărginit la nord de Oceanul Arctic. Întinzându-se în latitudine, cu aproximație între cele două Cercuri Polare, de Nord și de Sud și fiind traversată de Ecuator prin partea nordică a sub-continentului sudic, America este, de obicei, împărțită, din punct de vedere a poziției geografice, în trei: America de Nord, America Centrală, America de Sud. De asemenea, uscatul american este traversat de cele două tropice, respectiv Tropicul Racului și Tropicul Capricornului. Continentele americane sunt unite printr-o fâșie îngustă de uscat, desfășurată pe o lungime de aproximativ 2500 km de la *Istmul Tehuantepec* până la *Istmul Panama*, care este flancată la est de numeroase insule grupate în două arhipelaguri: Antilele Mari și Antilele Mici.

- **Cu ajutorul atlasului geografic și a informațiilor din text precizează două consecințe geografice care decurg din așezarea geografică a Americii.**

Puncte extreme: - Nord: Peninsula Boothia, Canada

- Sud: Capul Forward, Chile

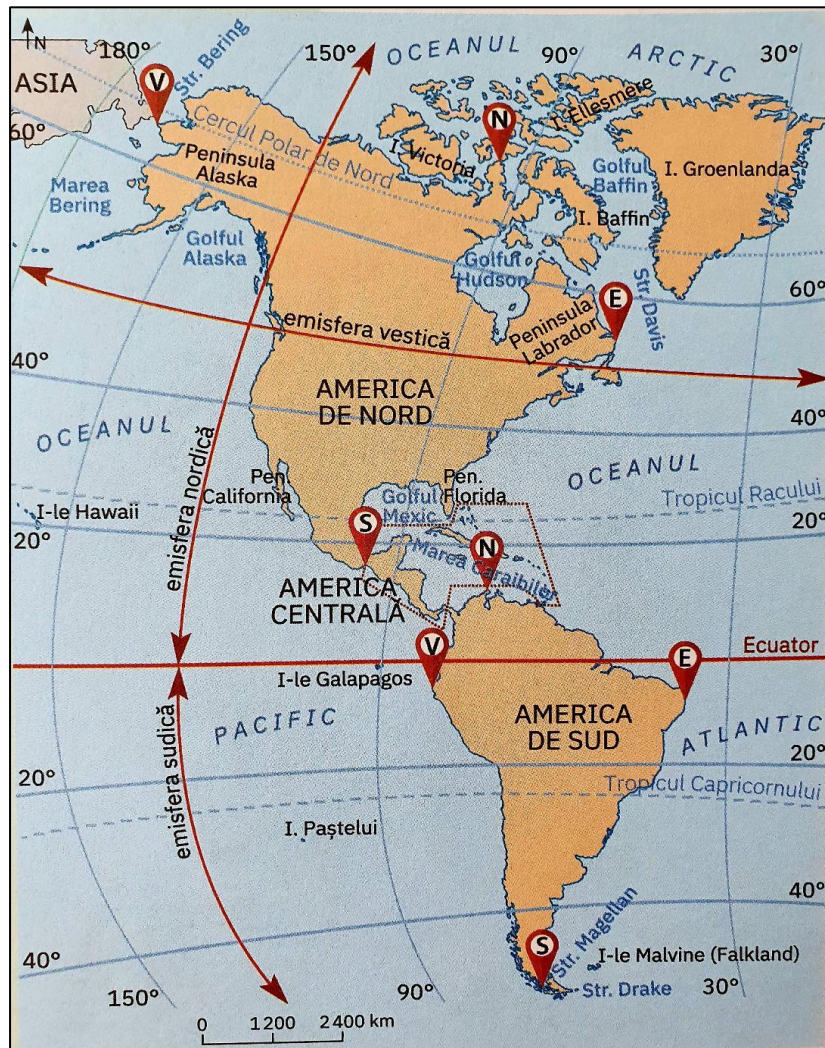
- Vest: Capul Prince of Wales, Peninsula Alaska

- Est: Capul Branco, Brazilia

Țărmurile Americii sunt mai puțin sinuoase decât cele ale Asiei, dar mai puțin crestate decât cele ale Africii, astfel că varietatea lor genetică fiind dată de consecințele acțiunilor complexe atât ale factorilor naturali interni și externi, cât și antropici. Se diferențiază:

- Țărmul Nordic (Oceanul Arctic): Arhipelagul Arctic Canadian, Insula Groenlanda (cea mai mare insula de pe Glob, cu o suprafață de 2 166 086 km², teritoriu danez), Arhipelagul Aleutine.
- Țărmul Vestic (Oceanul Pacific): Peninsula California, Golful Californiei, Insula Galapagos (ținut aparte cu numeroase endemisme), Peninsula Alaska, Golful Alaska, Insula Vancouver.
- Țărmul estic (Oceanul Atlantic): Peninsula Labrador, Noua Scoție și Florida, Insula Newfoundland, Arhipelagul Bahamas, Golfurile Hudson, Sf. Laurențiu, Fundy, San Jorge. Spre sud linia țărmurilor este mai puțin articulată.

Harta America de Nord și America de Sud – puncte extreme și articulații ale țărmurilor

➤ Pe baza hărții alăturate realizează o excursie virtuală în jurul Americii și descoperă următoarele elemente geografice:

- Numele strâmtorii care separă America de Asia
- Un golf situat pe Tropicul Racului
- Două peninsule din sudul Americii de Nord
- Cinci insule/grupări de insule (arhipelaguri)

Sursa: Neagu S., Rădulescu C.C, Manual de geografie cls.a VII-a, editura Art, 2019,p.78

B.1. Caracterile generale ale reliefului.

- complexitatea reliefului, dată de prezența unor unități de relief vechi, suprapuse primelor nuclee continentale, în jurul cărora s-au dezvoltat prin depuneri de sedimente sau prin încrețirea scoarței unități mai noi;
- ponderea diferită a treptelor majore de relief: în America de Nord predomină podișurile, iar în America de Sud câmpiile ocupă cea mai mare parte a continentului (55%); asimetria generală a reliefului (marile înălțimi sunt concentrate pe fațada pacifică);
- dispunerea treptelor majore de relief în lungul meridianelor (principalele trepte de relief se desfășoară în fâșii longitudinale, relativ paralele, orientate pe direcția nord-sud);
- diversitatea tipurilor de relief: relief vulcanic (actual și relict), relief carstic, relief litoral (țărături cu fiorduri, cu canale, cu lagune, estuare și delte), relief glaciatic (depresiunile în care s-au format lacurile nord-americane, văi, circuri glaciare), relief deșertic etc.;
- intensă activitate seismică și vulcanică din vest (areal din Cercul de Foc al Pacificului).

1. Delta fluviului Mississippi

2. Fiordul Misty Alaska

3. Vulcanul Popocatepetl

4. Deșertul Atacama

➤ Explică, pe scurt:

- **De ce relieful Americii se caracterizează printr-o mare varietate;**
- **Prezența numărului mare de vulcani din vestul Americii;**

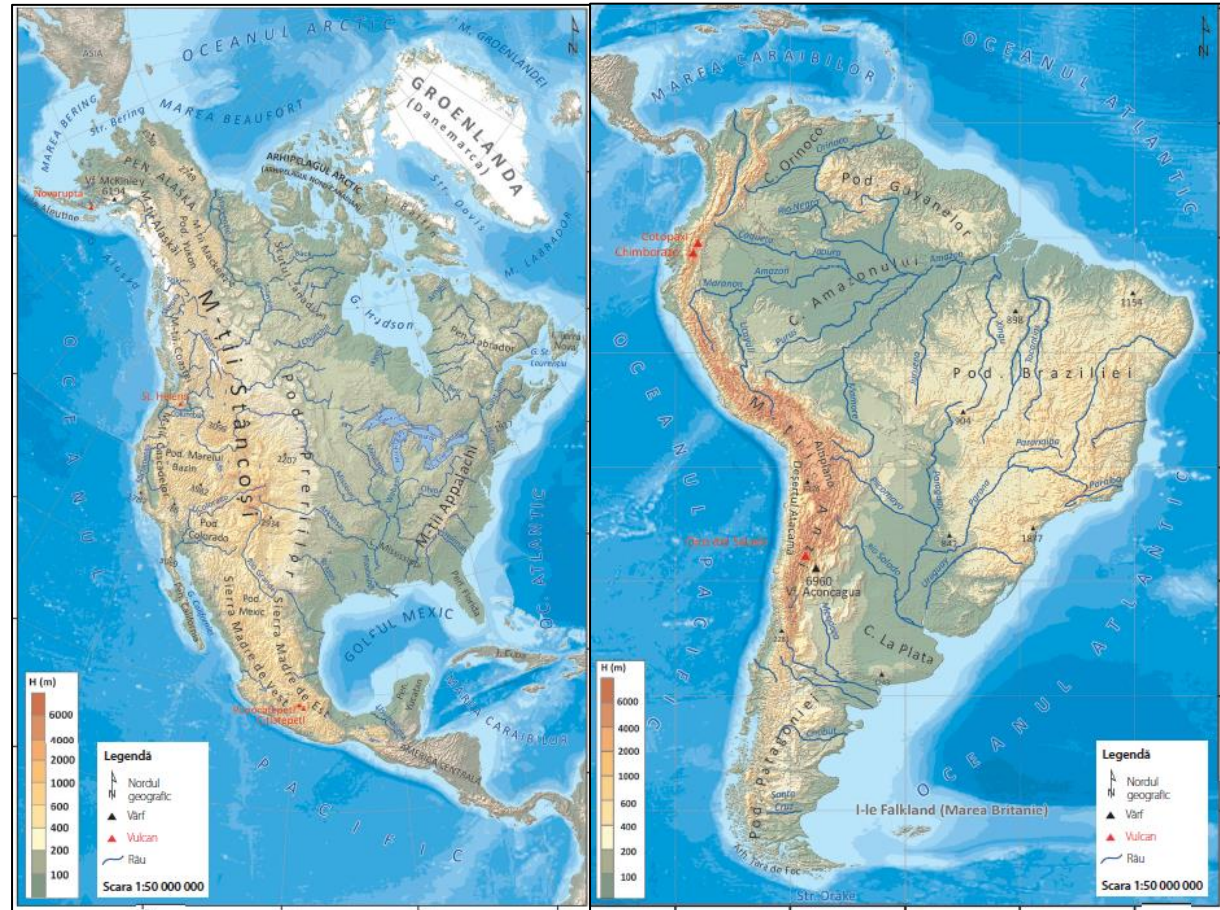
- Ce sunt fiordurile și precizează o regiune geografică în care acestea sunt prezente.

2. Principalele unități de relief.

➤ Folosind hărțile fizico-geografice de mai jos, identificați:

- 3 unități montane
- 3 podișuri
- 3 unități de câmpie
- 3 vulcani
- 1 deșert

Sursa: Neacșu, 2017

Harta fizico-geografică a Americii de Nord

Harta fizico-geografică a Americii de Sud

Munții din vestul uscatului american, desfășurați pe o distanță de peste 20 000 km, formează cel mai lung sistem montan de pe glob. Această fâșie neîntreruptă de munți este constituită din Cordilierii Nord-Americani, Cordilierele Americii Centrale și Anzii

Americii de Sud. Pe latura estică a Americii de Nord, paralel cu țărmul atlantic, se extind pe o lungime de aproximativ 3 600 km Munții Apalași (au aproximativ 2 000 m și sunt puternic erodați).

Podișurile au o largă extindere în America de Nord, unde apar atât în interiorul masei montane vestice (Yukon, Columbia, Colorado, Podișul Marelui Bazin, Podișul Mexican), cât și în părțile centrale și estice (Podișul Preriilor și Podișul Labrador). În America de Sud se remarcă podișurile vechi estice (Podișul Guyanelor și Podișul Braziliei) și Podișul Patagoniei din sud.

Câmpiile se desfășoară în continuarea podișurilor, dezvoltându-se îndeosebi în lungul marilor artere hidrografice (câmpii aluvionare). Cele mai extinse se află în America de Sud: Câmpia Amazonului (cea mai mare câmpie de pe glob), Câmpia Orinoco și Câmpia La Plata. În America de Nord se disting Câmpia Mississippi și Câmpia Hudson. De-a lungul țărmurilor, în ambele continente apar câmpii litorale.

1. Sistemul muntos cordiliero-andin.

Canionul Colorado	Valea Morții
	
<p>Sursa: http://www.descoperalocuri.ro/attractii-turistice/marele-canion-al-arizonei-2.html</p>	<p>Sursa: http://minunilelumii2014.blogspot.com/2014/03/death-valley-valea-mortii_23.html</p>
<p>Scrie principalele caracteristici ale Canionului Colorado.</p> <p>.....</p>	<p>Scrie câteva curiozități despre Valea Morții.</p> <p>.....</p>

Folosește diferite surse de informare și caracterizează Canionul Colorado și Valea Morții, urmând indicațiile alăturate:

➤ **Citește documentul de mai jos și scrie:**

Cuprins între Peninsula Alaska și Arhipelagul Țara de Foc, sistemul muntos Cordiliero-Andin este cel mai lung de pe glob (aproximativ 20.000 de km). Lățimea sa ajunge la 1.600 km în America de Nord și 900 km în America de Sud.

Altitudinile sale ating 6.194 m, în Vârful McKinley (M-ții Alaskăi), 6.962 m, în Vârful Aconcagua (în M-ții Anzi).

Formată în orogeneza alpină (în urmă cu cca. 60 de mil. ani), unitatea de relief este formată din numeroase lanțuri montane dispuse paralel (Munții Stâncoși, Munții Cascadelor, Sierra Madre Orientală, Sierra Madre Occidentală), între care se găsesc văi largi, depresiuni și podișuri (Yukon, Columbia, Colorado, Boliviei), unele semiaride și chiar aride (Valea Morții, Podișul Marelui Bazin, Atacama).

Pitorescul lanțului montan Cordiliero-Andin este dat de marea varietate reliefului. Încântă pe iubitorii de drumeții și alpiniști, relieful glaciar cu circuri și creste golașe ori cu ghețari, canioanele (Colorado) și numeroșii vulcani (Yellowstone, Popocatépetl, Cotopaxi, Chimborazo ș.a.).

orogeneza în care au fost înălțat sistemul muntos Cordiliero-Andin;

limitele latitudinale ale sistemului muntos;

altitudinea maximă și vârful în care se înregistrează;

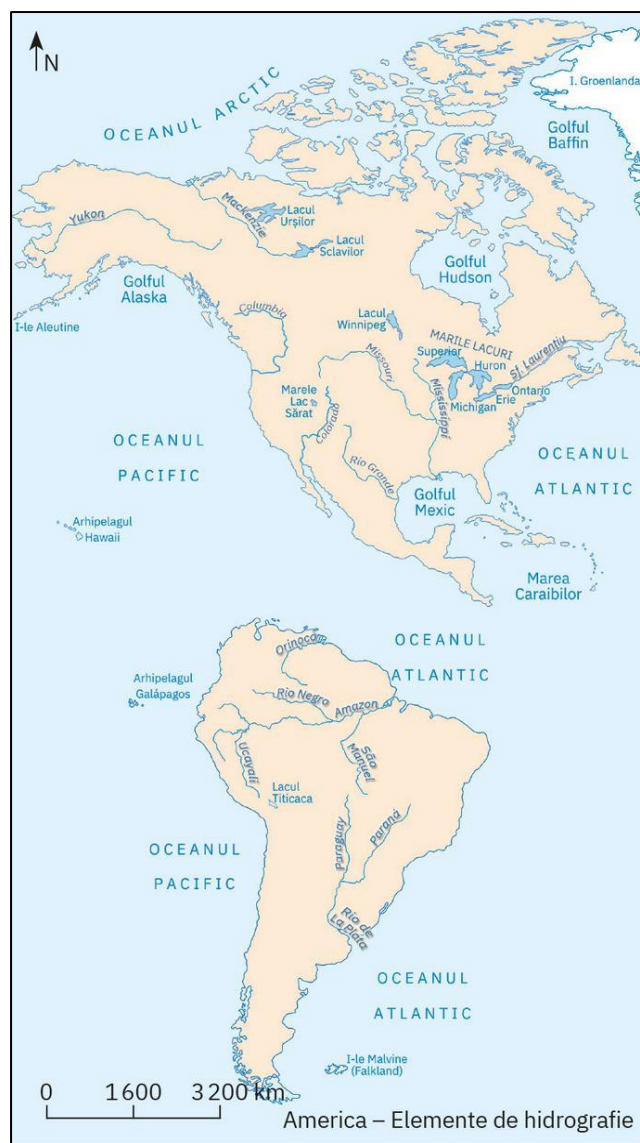
câte o formă de relief creată de ghețari și de apele curgătoare;

cauza prezenței vulcanilor în cadrul sistemului muntos.

Sursa: http://www.lpsiasi.ro/Lectii_online/Geografie%20-%20Clasa%20a%20VII-a%20-20America.pdf

C. Hidrografia

Specifice sunt numeroasele fluvii ce se varsă în Atlantic, cel mai lung sistem de lacuri navigabile (în nord) și lacul navigabil situat la cea mai mare altitudine (Titicaca).

În America curge **Amazonul**, cu cel mai mare debit din lume ($150\,000\text{ m}^3/\text{s}$), cel mai mare bazin (7 mil. km^2), cel mai mare număr de afluenți (peste $15\,000$), cel mai lung curs navigabil (1600 km) și al treilea ca lungime (6280 km). **Mississippi** este al doilea fluviu ca lungime de pe Glob, 6420 km (împreună cu Missouri). **Lacul Superior** reprezintă cel mai mare lac dulce de pe Glob ($82\,000\text{ km}^2$).

- Fluviile din America de Nord se dirijează spre patru regiuni: către Oceanul Arctic (**Yukon, Mackenzie**), spre Atlantic (**Sf. Laurențiu**), spre Pacific (**Columbia, Colorado**) și Golful Mexic (**Mississippi** cu Missouri, **Tennessee și Rio Grande**). Lacurile sunt numeroase ($1/6$ din rezervele de apă dulce ale uscatului). Cele mai mari se înșiruie pe o diagonală ce marchează fruntea vechii calote glaciare: **Lacul Urșilor, Lacul Scavilor, Lacul Athabasca** și cele cinci lacuri laurențiene (**Lacul Superior, Lacul Michigan, Lacul Huron, Lacul Erie, Lacul Ontario**). În podișul arid Marele Bazin din Munții Stâncoși se află **Marele Lac Sărat**.

Hidrografia Americii de Sud se caracterizează prin râuri scurte spre Pacific și fluvii lungi către Atlantic (**Orinoco, Amazon și Parana**). Orinoco este legat de Amazon prin Rio Casequiare, care se bifurcă spre ambele fluvii. Se varsă în Atlantic printr-o deltă. În bazinul său se găsește cea mai înaltă cascădă din lume, **Angel**, 979 m , pe râul Carrao (Podișul Guianelor). Amazonul este un "Ecuador vizibil", atingând până la $25\text{-}50\text{ km}$ lățime, iar la vărsare chiar 80 km . Estuarul are 350 km lungime și aproape 200 km lățime, iar apele dulci avansează în ocean încă 300 km .

sursa: *Geografie-Clasa a VII-a*, Silviu Neaguț, Carmen-Camelia Rădulescu, Ionuț Popa, Editura Art, 2019)

Fluxul pătrunde pe fluviu în sus până la $600\text{-}1000\text{ km}$, ca un val numit "pororoca".

- Parana începe sub numele de Rio Grande, se unește cu Paraguay, spre vărsare cu Uruguay, formând estuarul cel mai lat din lume (200 km), numit Rio de la Plata (râul argintului=drumul către argint). Lacurile sunt mai ales de origine glaciară, localizate în munți și în sud-vest. Cel mai extins este **Titicaca**, la 4000 m altitudine, în Anzii Centrali.

➤ **Trece fals (F) sau adevărat (A) în dreptul următoarelor afirmații:**

- Mississippi este cel mai lung fluviu de pe Glob, vărsându-se în Golful Mexic.
- "Ecuatorul vizibil" este o denumire atribuită Amazonului, care curge în apropierea Ecuatorului (0° latitudine), paralel cu acesta.
- Angel, cea mai înaltă cascadă din lume, se găsește între lacurile Enrie și Ontario.
- Cel mai lat estuar de pe Glob este Rio de la Plata, situat în SE Americii de Sud.
- Fenomenul de pătrundere a apelor dulci ale Amazonului în ocean poartă denumirea de "pororoca".

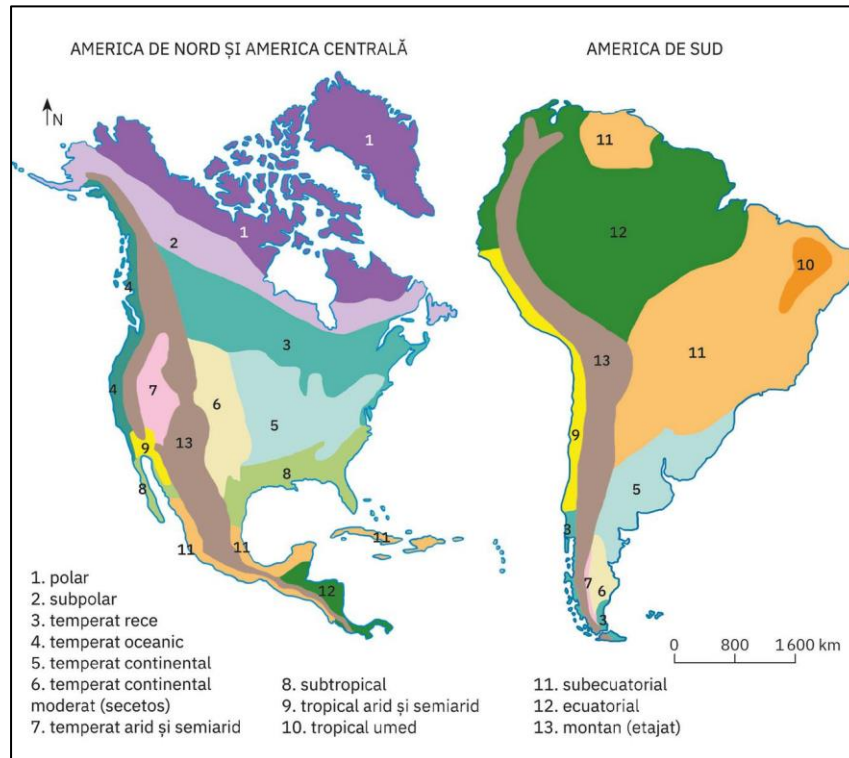
D. Diferențieri climatice

Extinderea latitudinală, de la Ecuator la cele două zone subpolare, impune desfășurarea zonală a climei. Dar zonalitatea este influențată și modificată de factori geografici regionali: dispunerea nord-sud a munților, etajarea altitudinală, curenții oceanici și orientarea față de vânturi.

Zonele climatice din America de Nord și Centrală sunt de la nord la sud: cea rece **arctică** și **subarctică** (Peninsula Alaska, Arhipelagul Canadian, Groenlanda și partea nordică a Canadei), **temperat continentală** cu două variante, **temperat rece** (Canada central-sudică) și **temperat moderată** (SUA), **subtropicală** și **tropicală** (Texas, Florida, Mexic și America Istmică). Lanțul muntos pacific determină pe litoral un climat **temperat umed**, apoi un **climat montan** mai rece, având în partea superioară chiar un etaj glaciari. În interiorul munților însă, climatul devine secetos până la **deșertic**. Pe de altă parte, în est, Munții Apalași, mult mai joși, impun la Atlantic un climat **temperat oceanic**, ceva mai rece. Motivul: în Atlantic „coboară” curentul rece al Labradorului, în timp ce pe coasta pacifică "urcă" un curent cald, curentul Alaska. Etajarea cea mai expresivă a climatului se întâlnește în Mexic, la Tropicul Racului. În

America Centrală, la altitudini sub 1000 m, există un climat **tropical umed**, cu ploi abundante, după care urmează o etajare a climei pe verticală.

America - harta climatelor

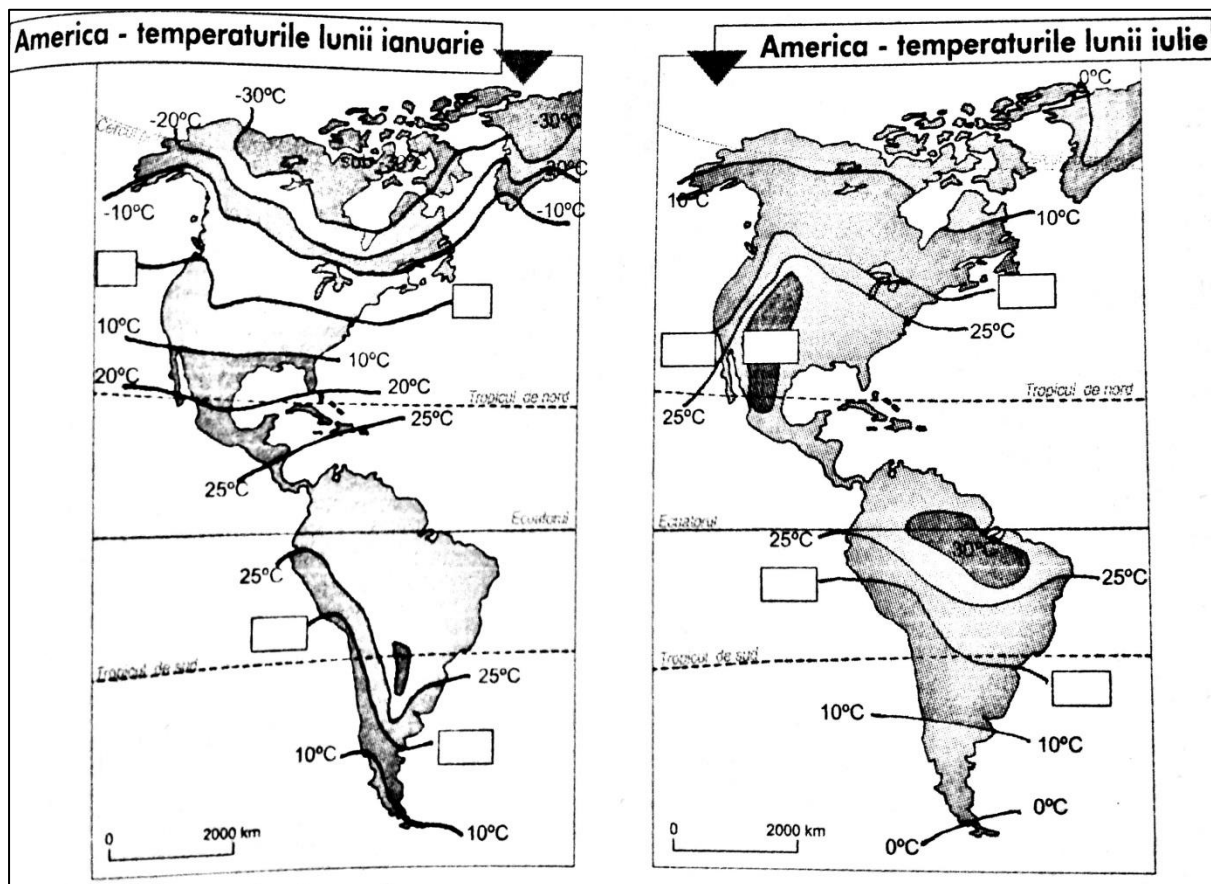

(sursa: *Geografie-Clasa a VII-a*, Silviu Neagu, Carmen-Camelia Rădulescu, Ionuț Popa, Editura Art, 2019)

Clima Americii de Sud este **umedă și caldă** în nord și **aridă** în rest. Vestul prezintă două fâșii climatice: cea **montană andină** și fâșia **litorală pacifică** (ușor umedă și caldă în nord, apoi aridă, iar în sud rece). În Munții Anzi, limita zăpezilor veșnice este la circa 100 m în sud și urcă la 6000 m în partea mediană a acestora. La est de lanțul andin, clima are o dispunere zonală: la nord de Capul Branco, ea este **ecuatorială**; urmează, până la sud de Tropicul Capricornului, clima **subecuatorială**; de aici la râul Colorado domină **clima temperată**, iar în sud, **clima temperat rece** (în Patagonia) și **subpolară** (în Țara de Foc).

► Urmărește hărțile de mai jos:

- Completează valorile izotermelor care lipsesc;
- Denumeste principalele zone de climă.

(sursă: Geografia continentelor extraeuropene-Caietul elevului, Octavian Mândruț, Editura Corint, 2010)

E. Diferențieri biogeografice

Principalii *factori* care influențează repartiția zonelor biogeografice pe continental american sunt următorii: marea extindere a uscatului în latitudine, elementele climatice, relieful prin dispunere și altitudine, largă deschidere spre nord. Drept consecință, în America se găsesc toate zonele biogeografice ale Globului:

- a) **Vegetația pădurilor ecuatoriale (selvas)** – se întâlnește în Câmpia Amazonului unde adăpostește o vegetație luxuriantă, mereu verde (arborele de cauciuc, arborele de cacao, palmieri, liane) cu o fauna bogată (puma, leneș, tapir, papagali, capybara- cel mai mare rozător de pe planetă, anaconda). Solurile sunt lateritice, sărace în humus.
- b) **Vegetația pădurilor de savană** – vegetație de ierburi înalte cu pâlcuri de pădure și arbuști, întâlnită doar în America de Sud poartă denumirea de *llanos* în Podișul Guyanelor și Câmpia Orinoco, *campos* în Podișul Braziliei, caatinga în nord-estul Podișului Braziliei; fauna este reprezentată de caimani, tapiri. Solurile specifice sunt roșii de savanna, cu fertilitate scăzută.
- c) **Vegetația deșerturilor și semideșerturilor** – climat tropical arid și semiarid; întâlnită în deșerturile nord-americe Sonora și Mojave, deșertul Atacama cu diferite specii de cactus, tufișuri adaptate la uscăciune; fauna reprezentată de puma, coiot, insecte, reptile. Solurile sunt nisipoase.
- d) **Vegetația subtropicală cu păduri veșnic verzi** – întâlnită în golful Mexic, peninsulele Florida și California, sud-estul Braziliei; asociații de tufișuri de tip *chapparral* (în peninsula California) și *mattoral* (în zona pacifică sud-americană); fauna reprezentată de insecte, reptile.
- e) **Vegetația de stepă** – numită *preerie* în Podișul Preeriilor, SUA (înlocuită cu terenuri agricole), *pampas* în câmpiile temperate sud-americe, Argentina; ierburi pitice și rezistente la uscăciune; fauna: bizonul (Podișul Preeriilor), lama și alpaca (platourile andine), șarpele cu clopoței. Solurile (cernoziomuri) sunt foarte fertile, propice desfășurării agriculturii.
- f) **Vegetația pădurilor de foioase** – se întâlnește pe versanții Munților Apalași și în regiunile învecinate; păduri de fag; fauna reprezentată de cerb, urs brun, lup, vulpe etc.
- g) **Vegetația pădurilor de conifere** – denumită și *taigaua nord-americană*, se desfășoară ca o fâșie întinsă în America de Nord de la Oceanul Pacific la Oceanul Atlantic; specii de arbori precum bradul Douglas, tsuga, molizi, pini, mesteacăn; în Munții Siera

Nevada apare arborele *sequoia* (conifer gigant de 50-80 m lungime). Fauna este reprezentată de castor, urs grizzly, raton, ren, elan. Solurile sunt cele de tip podzoluri, cu fertilitate scăzută.

h) Vegetația de tundră – reprezentată prin mușchi, licheni, flori viu colorate apare în nordul continentului (Peninsula Alaska, nordul Canadei), în Țara de Foc în America de Sud; fauna reprezentată de boul moscat, ursul polar, pinguinii (în America de Sud).

➤ **În coloana A sunt enumerate zone de vegetație, iar în coloana B unități de relief. Asociați fiecărei unități de relief tipul de vegetație specific.**

A

Stepă
Savană (campos)
Tundra
Vegetație montană
Vegetație de desert
Pădure ecuatorială

B

Munții Stâncoși
Podișul Colorado
Câmpia Amazonului
Podișul Preeriilor
Podișul Braziliei

Arborele sequoia

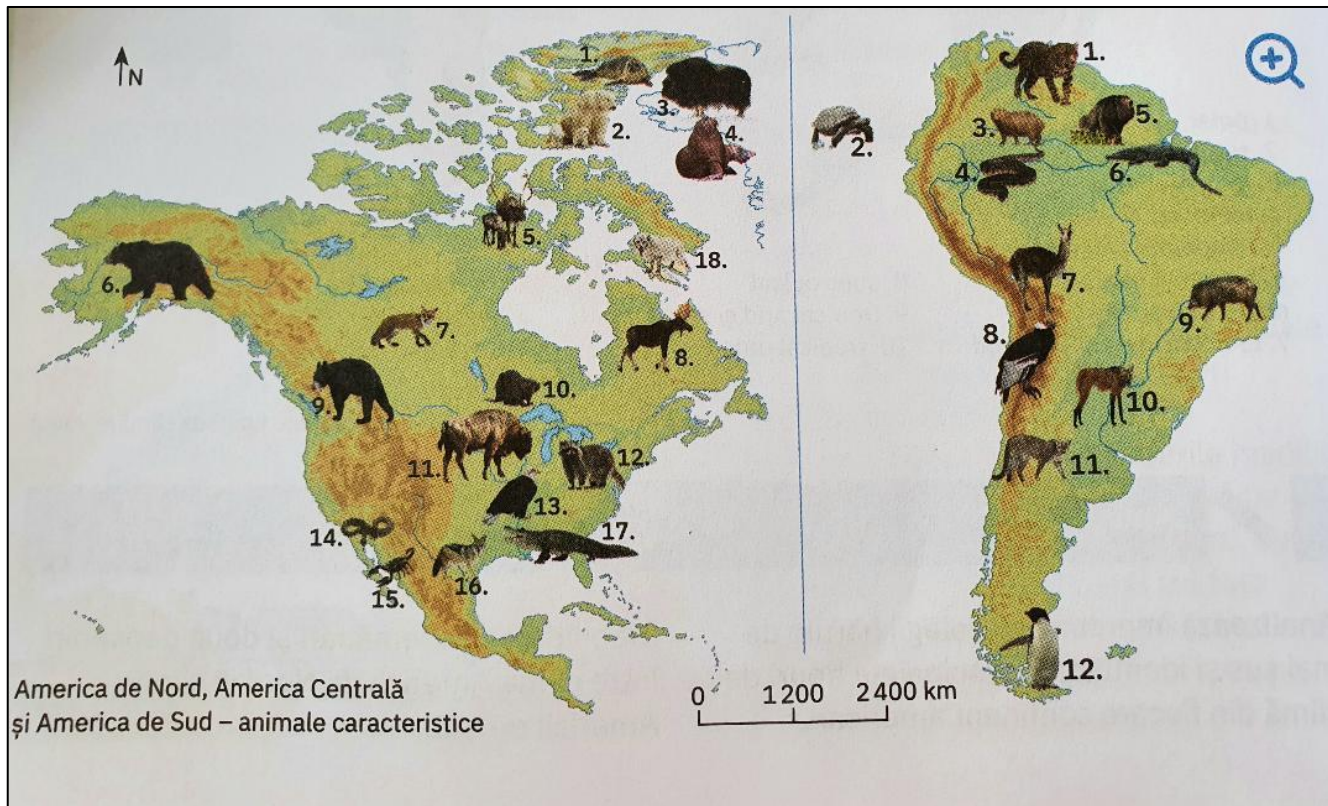

www.pepiniera-sequoia.ro

Leneșul

www.zooland.ro

➤ Folosind diverse surse (manual, internet, reviste enciclopedice) și harta suport alăturată, identifică speciile de plante și de animale caracteristice principalelor zone biogeografice din fiecare continent american.

Sursa: Neagu S., Rădulescu C.C, Manual de geografie cls.a VII-a, editura Art, 2019,p.88

➤ Descoperă mai multe informații despre fauna specifică din Insulele Galapagos, accesând următorul link:

<https://www.youtube.com/watch?v=6UqiDs-1A8>

Schița lecției

Poziția geografică, limitele și întinderea

- este în realitate un singur continent, nefiind despărțit în mod natural, deși convențional se consideră că este format din America de Nord, America Centrală (istmului și insulele din Marea Caraibelor) și America de Sud.
- spre N este mărginit de Oceanul Arctic, la E de Oceanul Atlantic, iar la V de Oceanul Pacific.
- continentul american este situat în emisfera vestică, având o suprafață de 42 milioane km².
- țărmurile sunt puternic articulate, mai ales în N, având mari *golfuluri* (Baffin, Hudson, Mexic, Alaska), *peninsule* (Alaska, Labrador, Florida, California, Yukatan), *insule* (Groenlanda - cea mai mare din lume, arhipelagul Arctic, Aleutine, Hawaii, arhipelagul Antilelor Mari și Mici, Țara de Foc) și *strâmțori* (Bering desparte America de Asia, Drake, Magellan).
- în zona cea mai îngustă a istmului dintre Americi a fost construit Canalul Panama, care acum le desparte.

Relieful

1. Caracterele generale ale reliefului

- variat (cuprinde majoritatea tipurilor și a formelor de relief);
- relativ proporțional;
- dezvoltat în latitudine, de-a lungul meridianelor;
- dispus în trepte ce se succed paralel de la vest la est: munți tineri (pe coasta pacifică), câmpii (partea centrală), munți tociți și podișuri foarte vechi (pe coasta atlantică)

2. Principalele unități de relief

- ✓ Munții din vestul uscatului american, desfășurați pe o distanță de peste 20 000 km, formează cel mai lung sistem montan de pe glob.
- Cordilierii Nord-Americani, Cordilierele Americii Centrale și Anzii Americii de Sud (vest)
- Munții Apalași - sunt puternic erodați (est).

- ✓ Podișurile: Yukon, Columbia, Colorado, Podișul Marelui Bazin, Podișul Mexican, Podișul Preriilor și Podișul Labrador (America de Nord), Podișul Guyanelor și Podișul Braziliei și Podișul Patagoniei (America de Sud).
- ✓ Câmpiile: Câmpia Amazonului (cea mai mare câmpie de pe glob), Câmpia Orinoco și Câmpia La Plata (America de Sud), Câmpia Mississippi și Câmpia Hudson (America de Nord).

3. Sistemul muntos cordiliero-andin

- Cuprins între Peninsula Alaska și Arhipelagul Țara de Foc,
- cel mai lung de pe glob (aproximativ 20.000 de km).
- lățimea sa ajunge la 1.600 km în America de Nord și 900 km în America de Sud.
- altitudinile sale ating 6.194 m, în Vârful McKinlei (M-ții Alaskăi), 6.962 m, în Vârful Aconcagua (în M-ții Anzi).

Hidrografia

- Amazon-fluviul cu cel mai mare debit și bazin hidrografic din lume;
- Mississippi-al doilea fluviu ca lungime din lume;
- Fluvii: Yukon, Mackenzie, Columbia, Colorado, Mississippi, Tennessee, Rio Grande, Amazon, Orinoco, Parana;
- Lacuri: Urșilor, Sclavilor, Marile Lacuri, Titicaca.

Clima: rece (polară și subpolară), temperată (rece, continentală, oceanică, moderată), caldă (ecuatorială, subecuatorială, tropicală, subtropicală) și montană.

Diferențieri biogeografice

- în N se întâlnește vegetația de tundră, cu urs și vulpe polară, foci, ren și boul moscat. Păduri de conifere și foioase, iar în V păduri oceanice cu sequoia. În acestea trăiește ursul grizzly, ratonul, castorul și marmota. Preeria (stepa) cu vulpe, bizon, coiot. Mangrove cu aligatori și crocodili și deșerturi cu cactuși.
- America Centrală cu vegetație de savana uscată, dar și păduri ecuatoriale cu maimuțe, puma, jaguar, reptile.

- în America de Sud apare jungla amazoniană cu palmieri, orhidee și liane. Savane (llanos, campos), păduri uscate (chaco) și pampas (stepa) cu porci spinoși și nandu. Deșerturi calde sunt în vest (Atacama, este cel mai arid deșert din lume) și semideșerturi reci în sud (Patagonia) cu pinguini.

- la aceste zone biogeografice se adaugă vegetația montană etajată, cu lame, cerbi, guanaco și alpaca.

Bibliografie

- *Geografie-Clasa a VII-a*, Silviu Neguț, Carmen-Camelia Rădulescu, Ionuț Popa, Editura Art, 2019
- *Geografie-Manual pentru clasa a VII-a*, Grigore Posea, Iuliana Armaș, Editura All, 1999
- *Geografia continentelor extraeuropene-Caietul Elevului*, Octavian Mândruț, Editura Corint, 2010
- *Geografie-Caietul elevului*, Grigore Posea, Iuliana Armaș, Editura All, 1999
- *Manual pentru Clasa a VII-a*, Neacșu Marius Cristian, Editura CD press, 2017
- Revista Terra, nr.5 (227), an XXV

www.didactic.ro

<http://www.descoperalocuri.ro/attractii-turistice/marele-canion-al-arizonei-2.html>

http://www.lpsiasi.ro/Lectii_online/Geografie%20-%20Clasa%20a%20VII-a%20-%20America.pdf

<https://minunileplanetei.com/america-de-sud/desertul-atacama/>

http://minunilelumii2014.blogspot.com/2014/03/death-valley-valea-mortii_23.html

<https://ro.pinterest.com/pin/352617845804017882/>

https://www.romaniatv.net/vulcanul-popocatepetl-din-mexic-a-erupt-pentru-a-patra-oara-in-decurs-de-24-de-ore_380427.html

<http://www.travelsmartinfo.ro/cele-mai-spectaculoase-fiorduri-din-lume>